

at vi meget nemt ville faa Brug for disse Penge. Forrige Aar var Underskuddet 14,6 Mill. Kr., i det indeværende have vi et Underskud — jeg regner Restancerne fra — paa 35 Mill. Kr., og vi nærme os derved stærkt til de 50 Mill. Kr. for disse to Finansaar, og naar man laaner 53 Mill. Kr., ville De se, at vi meget hurtigt ere færdige med det, som vi have laant.

Jeg vil saa sigé nogle Ord om de 6 Mill. Kr., der altsaa findes paa indeværende Tillægsbevillingslov som Resultat af de vedtagne Forsvarslove. Til Dækning af disse og de fremtidige Udgifter skulde man have de 3 Mill. Kr., som skulde indkomme ved den Forøgelse af Indkomst- og Formueskatten, der ogsaa blev vedtagen sammen med Forsvarslovene. Der er talt mange store Ord om, hvad disse 3 Mill. Kr. vilde komme til at betyde. Man har sagt, at de ikke alene indeholde en Dækning for de ordinære Militærudgifter — altsaa de 3 Mill. Kr., som man kan regne med ville være det ordinære Budgets Udgift i Anledning af Forsvarslovene —, men man har ogsaa sagt, at de vilde efterhaanden kunne anvendes paa det overordentlige Budget til Renter og Afdrag af de 31½ Mill. Kr., der er Tale om. Ved første Behandling af Finansloven udtalte det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) sig i den Retning, og hans Indsigt i Finanssager erkende jo alle. Det ærede Medlem sagde, at denne Skat — man kunde maa- ske for Nemheds Skyld kalde den Krigs- skatten — var tilstrækkelig til at dække de ordinære Udgifter og for en Del, sagde han, ogsaa de overordentlige Udgifter — ja han rettede sig selv, for en Del var ikke tilstrækkeligt, han var overbevist om, at inden ret mange Aar vilde den Dækning blive fuldstændig, ja mere end fuldstændig, ved den stigende Indkomst- og Formueskat. Jeg har hørt meget fantastiske Forestillinger derom. Endog i dette Ting tror jeg, at man gør sig store Forestillinger om, hvad dette betød, og i Pressen kommer der Ytringer om, at man til syvende og sidst kunde danne en Art Krigsfond, hvormed man kunde operere, af det Beløb, som indkommer udover, hvad Indkomst- og Formueskatten oprindel- lig var tænkt at skulle give. Dette, tror jeg, er ganske fejlagtigt, og jeg tror, at man bygger paa ganske forkerte Fore- stillinger.

Denne Forøgelse af 3 Mill. Kr. er ud- kommen ved det Tillæg til Skatteprocenten baade med Hensyn til Formue- og Ind- komstskatten, som man vedtog. Og man

vil se i Motiverne til dette Lovforslag, som jeg ikke skal videre gaa ind paa — det maa ærede Medlemmer forudsættes at kende —, at man kommer til dette Beløb 3 Mill. Kr. ved at gaa ud fra en Stigning af Formue- skatten paa $\frac{1}{10}$, og af Indkomstskatten paa $\frac{1}{4}$ i de Aar, der ere forløbne, siden Skatteopkrævningen første Gang foretoges, altsaa fra 1904 i 6 Aar til 1910 eller i 7 Aar til 1911, hvad man hellere maa regne med. For det første er der nu her at be- mærke, at for Formueskattens Vedkom- mende viser det sig, at der er blevet Stil- stand fra i Fjor til i Aar — ærede Med- lemmer ville kunne se det af den Statistik, der er omdelt i Slutningen af forrige Aar —, og for Indkomstskattens Vedkommende er der Tilbagegang. Der er en Forøgelse af Personskatten, men en Tilbagegang for Selskabsskattens Vedkommende, for Aktie- selskaber o. l., og dette viser tydeligt, at Indkomstforøgelsen falder ikke paa de større Indtægter, thi disse berøres i Vir- keligheden mest af Selskabsskatten, som har at gøre med de store Indtægter, ikke med de smaa, og de nye Skatter, vi ved- tog, faldt jo paa Indtægter af over 3,000 Kr. og paa Formuer af over 15,000 Kr. Nu er der en vis Rimelighed for, at den Forøgelse, der overhovedet er paa disse Skatter, ingenlunde skriver sig fra de store Formuer, men fra de smaa Indtægter. Det er altsaa paa Forhaand ikke givet, at selv om Skatten forøges, vil den forøges der- ved, at de, som have over 3,000 Kr. i Ind- tægt eller over 15,000 Kr. i Formue, og- saa komme til at eje mere, altsaa yde mere. Der er ikke inddraget flere af disse Per- soner under Skatten, men det er naturligt, at i et Land som Danmark, hvor der ikke er store Formuer, maa man efterhaanden faa flere og flere skatteydende Personer inddragne under Skatten og flere Personer under 3,000 Kr.s Indtægt og ganske sikkert under 15,000 Kr.s Formue.

Der kan neppe være Tvivl om, at det er dette, der sker, men det kan opgøres paa en noget anden Maade. Man kan nemlig se, hvorledes Gennemsnittet af Skatteindtægterne har været i de sidste Aar for alle dem, der overhovedet have ydet personlig Skat. Det viser sig da, at Gennemsnitsindtægten er falden fra 1907 til 1909. Gennemsnitsindtægten for hver skatteydende Person var 1,978 Kr. det første Aar, 1,970 Kr. det næste Aar og 1,950 Kr. i indeværende Aar; men dette viser, at de, der komme til som Skatte- ydere, ere de mindre velstillede, at Skatte- forøgelsen altsaa ikke skriver sig fra dem,